

ԻՄ ՕՐԱԳՐԻՑ

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ՏԱՏՈՒՐԵԱՆԻ

I

Ես այն օրից, երբ զգացի
Հայ մարտի, քո չարն ու բարին,
Արև՛, արև՛—փափագեցի
Քո լուսազուրկ աշխարհին...

Բայց իմ ձայնը զընաց, կորաւ,
Եւ չեմ գտնում արձագանք...
Քո սև շարժը—շարժս շառաւ.
Ես երգում եմ անլոյս կեանք...

II

Հայ բանաստեղծ, պոկիր ճակտից
Անհոգ երգիչ այդ պըսակ.
Թող նա հիւսուած լինի վարդից—
Նորան ձգիր ուրբի տակ...

Այս սև օրին, այս մութ օրին,
Երբ լոյսի ենք մենք կարօտ,
Անհոգ երգով զընած շափնին
Նախապիկն է և ամօթ...